

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 244.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059146432/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall

Og Norge! husk, paa samme Dag
Til dig med Vestenvinde
En Snekke bar fra Vendiiskag
Den første christne Kvinde,
Din Kongemoder, Sister goð
Til Dronning Thyra Dannebod,
Ja Thyrne, Ragnilds Moder.

Der stod engang paa Jelling-Heed
Saa prud en Saga-Kirke,
Men den forlængst er siunket ned
Saa vel som Dannevirke;
Nu staaer den taarneløs og lav
All som en muret Helgengrav
Imellem Klæmpehøie.

Fra Hedenold de Høie staae,
Saa mægtige og brede,
Og grønnes til at undres paa
Midt i den sorte Hede;
I Aand os det indbilde maae,
At grøn engang skal Jylland staae
Paa Verdens sorte Hede.

De Høie staae, som de alt stod
I Harald Blaatans Dage;
Der hviler Gorm og Dannebod,
Det vidner Danmarks Sage;
Og Stenen graa og Stenen blaa,
Som end paa Kirkegaarden staae,
De vidne og det Samme.

Jeg ei forstaaer den Runerad
At sætte ret i Lave,
Men derfor seer jeg lige glad
Paa gamle Runestave;
Ja, det er just en herlig Ting,
At slig en liden Runering
Kan trodse Verdens Klæmper.

For Kirkedør de Stene staae,
All som derind de vilde,
Det og engang sig føie maa,
Om ikke før end silde;

Heirødal!

Ja vist engang de vil og maae
For Alteret til Skrifte gaae,
Ailægge deres Byrde.

Ja Saga, som dem baaret har
Til Kirkedør med Smerte,
Skal gange ind saa aabenbar
Og vælte dem fra Hjerter,
Og over dem som Alterfod
Skal gamle Thyra Dannehod
Sin Helgenkalk udfømme.

Den Jydepræst for Alterbord
Med Kors paa Messekaaben,
Ham skal de skrifte Sandheds Ord
Om Gud og Dane-Daaben;
Det Skriftemaal saa rørt i Sind
I Alterbog han skriver ind,
Og »Gloria!« udtoner.

De staae, alt som den Gildesfærd
De ventede og vidste;
Det nytter ei, at Læg og Lærd
Dem fritte vil og friste;
De agte ham kun Svaret værd,
Hvem Gud har lært paa Kryds og Kvær
Dem konstig at udspørge.

De tie, som den Herre god,
De nævne paa det Sidste¹,
Der Han for de Skriftkloge stod,
Som fritted for at friste;
Jeg tier, sagde Han, for Jer,
Thi sagde jeg, hvad Sandhed er,
I troed mig dog ikke.

Ja, sagde hver en Steneknøs,
Hvad Sandhed monne være,
Saa lodes de dog ikke løs,
Man Tant dem vilde lære;
Ja, stod de fast paa Sandheds Ja,
Paa Kryds og Kvær paa Golgatha
Man lammed deres Tunge.

¹ Det sidste Ord paa den store Rane-Stein ved Jelling er Krista ei.